

عنوان مقاله:

معیار تفکیک «حدود غیرمذکور» از «تعزیرات منصوص» در قانون مجازات اسلامی ۱۳۹۲

محل انتشار:

مجله حقوقی دادگستری، دوره 77، شماره 84 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

حامد رحمانیان

محمدجعفر حبیب زاده

خلاصه مقاله:

عبارت «حدودی که در این قانون ذکر نشده اند» در ماده ۲۲۰ و «تعزیرات منصوص شرعی» در تبصره ۲ ماده ۱۱۵ قانون مجازات اسلامی، از لحاظ فقهی و حقوقی دارای ابهام اند و برای تشخیص مصادیق آنها باید به تفسیر متوسل شد. در این زمینه سه تفسیر امکان پذیر است: اول، انحصار حدود به موارد شش گانه مشهور و اختصاص تعزیرات منصوص به موارد دارای موجب و نوع و میزان معین. دوم، اختصاص حدود به موارد دارای موجب و نوع و میزان معین و تعزیرات منصوص به موارد دارای موجب معین و نوع و میزان مجازات نامعین. سوم، اختصاص حدود به موارد دارای موجب و نوع و میزان مجازات ثابت معین و تعزیرات منصوص به موجب و نوع و میزان غیرثابت معین. در این مقاله ضمن بررسی دیدگاه های مختلف در نهایت تفسیر سوم را به عنوان تفسیری غیرابزارگرایانه که دارای بالاترین جذابیت اخلاقی است و بیش از سایر تفسیرها با اصل حاکمیت قانون و سایر اصول مسلم حقوقی سازگار است، بر گزیده ایم.

کلمات کلیدی:

حاکمیت قانون، تفسیر قانون، حد، تعزیر، قانون مجازات اسلامی ۱۳۹۲

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1214033>

